

BREVET TIL HEBREERNE

Kapittel 4

Tale av Wm. Branham 1. sept. 1957
Branham Tabernacle Jeff. Indiana

... er å vite mer om vår velsignede Herre. Det er hensikten med vår sammenkomst; og å be for Guds syke barn. I formiddag hadde vi en vidunderlig velsignelse fra Skriften. Vi prøver å ta en del av Hebreerbrevet for hver gang vi har et møte; det er derfra jeg har undervist i de siste ukene. Om Herren vil, skal vi fortsette onsdag kveld og så igjen søndag formiddag og søndag kveld. Vi skal fortsette med det i den tiden jeg kommer til å være her denne gangen. Og vi er svært glade for denne stunden, og for å møte våre gode venner fra byene her omkring. Kanskje kunne vi ha møter noen kvelder i Idrettshallen, på et sted hvor vi kunne få folket vårt samlet, hvis det viser seg slik at Herren leder det den veien.

Vi har sett at folk kom hit og dro bort igjen. De sa: "Vi kunne ikke komme inn."

Tabernaklet er forferdelig lite; det er bare plass til noen få mennesker, og vi er så glade for at dere er villige til å komme hit og sitte i varmen for å høre Ordet fra Herren. Og vi ber om at Gud skal velsigne dere rikelig, og hjelpe dere.

I kveld begynner vi med det fjerde kapitlet, og for et vidunderlig brev! Liker dere det? Og Skriftsted sam-

de verset i formiddag.

Det er vel kanskje noen her som ikke kjenner meg og som ser at jeg tar på meg briller når jeg leser. Jeg holder på å bli gammel! Jeg kan fremdeles lese (uten dem), men ikke fort, især når det er små bokstaver.

I morges leste vi fra den siste delen i Hebreerbrevets tredje kapittel, og vi fant rike kjerner der. Jeg vil nå bare lese det opp igjen uten å tale over det, men bare gå over det litt for å få en bakgrunn:

"Når det sies: Idag, om I hører hans røst, da forherd ikke eders hjerter som ved forbitrelsen, hvem var det da vel som hørte den og dog forbitret ham? var det ikke alle som gikk ut av Egypten ved Moses?"

Vi så her i morges at Han sa: "... forherd ikke eders hjerter som ved forbitrelsen, på fristelsens dag." Det var da de forbitret Gud, så Han ble harm på dem, for Han hadde gitt dem Moses, Sin profet, og et tegn, som fulgte Moses. Hvor mange kjenner til hvilket tegn det var? - Ildstøtten, Hebr. 12,29.

Nå vet vi ikke om forsamlingen (Israels barn) så dette tegn eller ikke. Men Moses så det, for Moses møtte Ham for første gang i den brennende busken ... Han var en ild. Og Israels barn lydde Moses, og så forlot de Egypt. Og vi så at Gud ledet dem rett inn i en felle så snart de var kommet ut av Egypt. Gud satte dem på en prøve, med det Røde Hav på den ene siden og Faraos armé på den andre siden. Da ble de forskrekket. Og Gud harmedes; Han sa: "Hvorfor roper du til Meg? Tal, og gå videre!" - Dette liker jeg!

De fulgte etter Moses, og Moses fulgte Ildstøtten og Skyen, og de var nå på vei til løftets land.

Dette er et skjønt bilde på Menigheten i kveld, da vi også er på vei til det Lovede Land, ledet ved den samme Ånden, og de samme tegn og undrene som Gud talte om.

Legg nå merke til at de kom til ørkenen Sin, hvor vannet var beskt, Marah. Hvorfor ledet Gud dem til beskt

vann? En kunne nå helst tro at Han ville ha ledet dem til et sted hvor vannet var godt. Men Han ledet dem til beskt vann for å prøve deres tro.

Han liker å gjøre det. Han liker å la trengsler komme over deg, forat Han kan vise deg Sin kjærlighet og Sin makt. Mennesker som i dag ikke tror at Gud gjør mirakler, gir straks opp når trengsler kommer over dem, og så fortsetter de på samme viset som før.

Men vi tror at Gud gjør mirakler. Hør her: Hvis Gud ikke handler på samme måten som den første gangen, når de samme forhold inntreffer, da gjør Han seg skyldig i å være partisk overfor Sitt folk. Guds suverenitet krever av Ham at Han i hvert eneste tilfelle virker på samme måten som Han gjorde i det første, ellers måtte Han ha gjort feil i det første tilfellet. Hvis Gud ikke gjør Sin gjerning på samme måten som i det første tilfellet, hvis Han skulle virke annerledes i det andre tilfellet, da må Han ha gjort feil da Han handlet i det første tilfellet.

Hvis Gud helbredet de syke i det Gamle Testamentet, da må Han også gjøre det i det Nye Testamentet i dag, eller Han må ha gjort galt da Han helbredet dem før i tiden. Han må handle på samme måten for hver gang, og Han vil gjøre det når den samme troen er til stede for den situasjonen det gjelder. Feilen er i oss, ikke i Gud. Og i manges virksomhet skjer det store mirakler som tiltrekker seg oppmerksomhet. Vi vet det. Kritikerne kan ikke si: "Det er ikke slik". For vi ser bevisene; de er der. De pleide å si: "La meg se et mirakel." De kan ikke si det nå lenger. Vitenskapen kan ikke si det nå lenger. Vi kan absolutt bevise det for den vitenskapelige verden, og den vitenskapelige verden har vitnet at et overnaturlig Vesen i form av Ildstøtten er med oss. Her er bildet Hans, og det henger et slikt i Washington D.C. i kveld. Det er den samme Kristus.

Mine predikantbrødre brukte i en tid å fortelle meg: "Broder Branham, det er djevelen. Bare ikke gi deg av med dette." De skremte meg. Jeg ville ikke forkynde

det før Gud kom og åpenbarte at det er den samme Jesus, den samme! Bare prøv nå om du kan prate meg bort fra det! Det går ikke. For det er Skriften; det er Guds Ord. Det er ikke bare en løsaktig opplevelse, men det er en opplevelse som er underbygget i Guds Ord og ved Guds evige, velsignede løfte.

Vi merker oss her: "Hvem var det da vel som hørte den og dog forbitret ham?" Visst! De ble lei hver gang de kom til et sted hvor det måtte tas en avgjørelse. Hva gjorde de da? De slo seg løs, de ble lei, de ville snu og gå tilbake og ... "Hvorfor kunne dette hende meg?" Det merkelige hendte i formiddag, etter at jeg hadde forkynt det så sterkt som jeg kunne, at mange kom fram og spurte: "Hvorfor skjer dette med meg?" Ser dere hvordan det går? Det går over hodet på folket. Jesus sa: "Dere har øyne men kan ikke se." Han sa det til disiplene. De sa: "Nå taler Du fritt ut, nå tror vi, nå vet vi at Du ikke trenger å spørre noen, for Gud viser Deg alt." Han svarte: "Tror dere nå, etter all denne tid?"

Du må ikke stille Gud spørsmål. For de rettferdiges fottrinn er ledet av Herren. Og enhver prøvelse er lagt på deg for å prøve deg. Bibelen sier at de er kosteligere enn gull. Bare husk på at det er for tuktelens skyld hvis Gud lar noen lette lidelser komme over deg. Enhver sønn av Gud må bli hudstrøket og prøvet, og opplæres som et barn. Det fins ingen unntakelser, (det gjelder) hver eneste sønn som kommer til Gud. Og disse lidelser er bare kommet for å se hvilken holdning du vil innta. Det er Gud på dette 'prøvefeltet'. Hele jorden er et prøvefelt, hvor Han forsøker å prøve deg. Hør nå mens vi går videre; jeg vil nå gå over til den siste delen av det:

"Og om hvem var det han svor at de ikke skulle komme inn til hans hvile" - Det er det vi kommer fram til i kveld - "utenom dem som ikke hadde villet tro? Så er det da at det er for vantros skyld de ikke kunne komme inn."

Hva er synd? - Vantro.

Gud var kommet ned til dem i en Ildstøtte. Han sendte Sin profet, salvet ham og gav ham å gjøre tegn for folket. Og Ildstøtten ledet dem ut, ved profeten.

Og hvert tilfelle som kom i deres vei fikk dem til å knurre; og hver eneste liten feil de fant ved Moses hadde de noe å si om, det begynte de å laste ham for og snakke om.

Og det mishaget Gud, for Han sa at de syndet. De skulle ha hørt etter, men istedenfor det begynte de å resonnerer: "Hvordan kan dette være? Hvordan kan disse tingene skje?"

Hvis Han er Gud, da er alle ting mulig.

Og Han vil la alt tjene dem til gode som elsker Gud (Rom. 8,28).

Nå begynner vi på et svært studium her: 'hvilen', sabbaten. De var pilegrimer på reise. De hadde vært slaver i Egypt i firehundre år. Og nå var de brakt ut ved Guds mirakler, og ifølge Hans løfte. Og de var på vei til løftets land. Og her viste det seg nå et overnaturlig Lys iblant dem, og begynte å lede dem. Og noen av dem sa: "Si meg, hvem er denne Moses? Hvem gjorde deg til hersker over oss? Hvem satte deg her for å være bas over oss? Tror du at du vet bedre enn vår pastor? Tror du at du vet bedre enn presten vår? Tror du at du er dyktigere enn våre åndelige ledere i dag?"

Det hadde ingenting med saken å gjøre. Det var Gud i Ildstøtten som stadfestet at Han var i virksomhet. Det gjorde hverken fra eller til hvem som var smart og hvem som ikke var det. Det gjaldt å følge det som Gud hadde satt foran dem.

Sett med naturlige øyne gjorde Moses noe dumt da han prøvde å utfri Israel ved Guds Ord; å ta en mengde folk ut i ødemarken. Han var jo arving til alt de (egypterne) hadde. Han kunne ha slått enhver armé som fantes i hele verden, og da ville han ha vært den store militære

general. Og neste framskritt: Han skulle bli konge - Egypt's Farao. Og da kunne han jo bare ha gått opp på tronen og sagt: "Det er i orden, mine barn, bare vend tilbake til deres hjem." Det ville ha vært en avgjort sak, for han var jo en farao!

Men - her kommer det! - Moses så Guds løfte ved troen! Og Herrens Engel kom til ham, og på fem minutter i Engelenes nærvær visste han mer om Gud enn han hadde lært i alle de førti år hos Egypt's læremestre. Da visste han at HAN var til. Han så det overnaturlige som skjedde. Gud sa: "Jeg vil være med deg, Moses. Jeg vil gå foran deg." Og folket forsto. Og Gud gav Moses å gjøre under og tegn.

Nå var de på veien til hvilens land. Gud hadde lovet dem hvile, et sted hvor det ikke ville være oppsynsmenn som drev dem til å arbeide. For et nydelig bilde dette er på i dag, når vi ser på Menigheten og vi ser Menigheten i dens tilstand: Enhver som er født av Guds Ånd, forakter verden. "Om du elsker verden og de ting som er av verden, da er ikke Guds kjærlighet i deg." Det er hva Bibelen sier (1. Joh. 2,15). Og den ekte pilegrimen på sin vei, hater de ting som er av verden. Han hater å se de som drikker, han hater å se de som røyker, han hater å se disse kvinnene som går i disse urene klærne på gaten, han hater å se lotteri og kortspill.

I går da broder W. og jeg - og flere andre av mennene, gikk bortover gata, var det en liten dame som gikk der i Louisville. Det var en nydelig liten dame som hadde noen forferdelige klær på seg. Bare en liten strimle som var festet på hoftene og et lite rundt tøyestykke foran som var festet med en lisse bak, slik gikk hun på gata. Forferdelig.

Og hver mann i gata så på henne. Jeg sa: "Hun er ikke klar over at hun innfor Gud er skyldig i å drive hor med hver mann som ser på henne på denne måten. Og hun må svare på dommens dag for å ha drevet hor med disse menn."

Jesus sa: "Den som ser på en kvinne med begjær, har

allerede drevet hor med henne i sitt hjerte."

Broder W. sa: "Hva er din mening om dette, broder Branham?"

- Det skyldes enten svake åndsevner eller besettelse. Det kan bare være en av to ting som kan forårsake det. En anstendig, ren kvinne ville ikke ha sånt på seg. Hvis ikke hun er besatt av en djevel. Det er sant.

Men en pilegrim, som er på veien til Himmelen, lever i en annen atmosfære. Bare ikke bry deg om ham, for han ser ikke på henne. Hvis han eier Gud i sitt hjerte, da vil han snu hodet bort, for han lever i en atmosfære som er en million mil borte fra disse ting. Han vil ikke være skyldig i disse ting på dommens dag. Han vil snu hodet vekk, og si: "Gud, vær denne kvinne nådig", og så går han videre.

Vi er på reise. Vi er på vår vei til Kanaans Land. Vi er på vår vei til denne evige og velsignelsesrike Hvilen som Gud har gitt oss. Vi blir dog fristet på veien. Vi blir fristet på mange måter, men vi fristes uten å synde.

Vi skal nå gå over til det fjerde kapittel: "La oss derfor ta oss i vare ... da et løfte om å komme inn til hans hvile ennå er forhånden."

Jeg ønsker at dere vil huske på at det er bare når Gud åpenbarer det for oss ..., hvor mye vi enn går på møter, så har det ingenting med det (å komme inn i Hvilen) å gjøre. Gud må komme til oss ved åpenbaring og åpenbare Seg selv for oss. Og d e t vil ta alle ting som er av verden ut av oss.

"La oss derfor ta oss i vare ... da et løfte om å komme inn til hans hvile ennå er forhånden."

Husk: det var Ildstøtten som ledet dem da de var på vei til hvilen. Og nå skal vi finne ut hva denne hvilen består i, hva er denne hvilen?

"La oss derfor ta oss i vare forat nogen av eder skal synes å være blitt liggende etter, da et løfte

om å komme inn til hans hvile ennu er forhånden."

Her er løftet, her er hva vi må ta oss i vare for: hvis der ikke lengre er noe løfte forhånden, (ville det ha vært noe annet), men der er et løfte! Og så det neste: bli ikke liggende etter.

Tanken her er: hvis vi er på vei til hvilen, hva er da denne hvilen? Hvor finner vi den? Finner vi den ved å stå i en menighet? Eller ved å bli døpt på en bestemt måte? Eller ved å bli medlem av den største kirken i byen? Ved å kle seg bedre? Utdannelse? Penger - slik at vi kan slutte å arbeide og bare sette oss ned og hvile resten av livet vårt, som det heter?

Det er ikke det. Hør hva Bibelen sier det er, og hvordan vi får det:

"La oss derfor ta oss i vare, forat nogen av eder skal synes å være blitt liggende efter, da et løfte om å komme inn til hans hvile ennu er forhånden. For det glade budskap er og forkynt oss, likesom for hine;"

Hva er Evangeliet? Det glade Budskap. Det glade Budskap kom til dem i Egypt: 'Gud har sendt en forløser som skal bringe oss ut og ta oss til det lovede land.'

Og det glade Budskap til oss er nå: Gud har sendt en Gjenløser, den Hellige Ånd, og vi er også på vei til det Lovede Land.

Menneskene har laget trosbekjennelser og organisasjoner, men Gud forblir vår Hvile, som er den Hellige Ånd.

"For det glade budskap er og forkynt oss likesom for hine; men Ordet som de hørte, ble dem til ingen nytte" - Husk: "fordi det ikke ved troen var smeltet sammen med dem som høre det."

Å, mine brødre, la meg stanse her et minutt: det er det samme hvor mye Ordet er blitt forkynt, hvor godt du enn liker den måten det er blitt forkynt på, det vil allikevel ikke gjøre deg noe godt hvis du ikke selv er delaktig i det.

aktig i det.

" ... fordi det ikke ved troen var smeltet sammen med dem som hørte det."

De hadde sett mirakler som Moses gjorde, hvoretter de sa: "Dette er gildt." Så gikk de videre, mens de så at Moses gjorde mirakler. Og kanskje så de Ildstøtten også, eller hørte at folk snakket om Den. Da sa de: "Ja, det er nok i orden." Men det var ikke blandet sammen med personlig tro. For, så snart de kom inn i ørkenen, da begynte hver eneste en å knurre. Og Gud sa at de syndet, fordi de tvilte.

Ikke tvil, men tro! Tvil ikke, uansett hvor hard prøven er. Tro på det (Ordet).

De begynte å knurre, og Gud ødela dem. Han svor i Sin vrede at de aldri skulle komme inn i Hans hvile. Og Bibelen sier her i det tredje kapittel at deres døde kropper falt i ørkenen.

"Og hvem var det han harmedes på i førti år? var det ikke på dem som hadde syndet, så deres kropper falt i ørkenen?"

Av alle som kom ut av Egypt, var det bare to som gikk inn i det lovede land. Fra billioner som eksisterte i hele verden før syndfloden, var det åtte sjeler som ble frelst. "Veien er smal og porten er trang, og få er de som finner den." Noen sier: "Men, broder Branham, hva med alle de tusener som Bibelen sier vil komme fram der oppe (i Himmelen)?"

Bare husk på hvor mange som døde i enhver generasjon som var kristne gjennom tiden. De vil alle stå opp, og det vil danne Legemet. Dere venter kanskje at hundre billioner vil komme ut av denne verden i dag ... Det kunne bli mindre enn femti. Men den store, gjenkjøpte Meniheten ligger i støvet; den venter. De er Guds juveler som hviler i støvet, men deres sjeler er under Guds alter. De er ikke på den rette plassen. De er nok i

et slags legeme, teofani, og de roper til Gud: "Hvor lenge?". De kan nok se hverandre, men de kan ikke håndhilse på hverandre, ikke i et slikt legeme. Om du skulle møte din mor i Herligheten i kveld - om du skulle reise - da ville du ikke kunne gi henne hånden, for hun har ikke den slags hånd. Du ville ikke kunne føle det som du kan nå. For i dette nåværende legeme har vi disse fem sansene, og hennes nærvær ville merkes i en annen atmosfære da. Det er på samme måten som med mann og kvinne. For de hverken tas til ekte eller gis til ekte i Himmelen. Hvorfor? Fordi der er en annen sort kjærlighet, der fins ikke noe seksuelt begjær. Alle disse tingene er forsvunnet og dere er blitt rensset og ren. Men i en slik tilstand har dere aldri levd fordi dere ikke var skapt for å være i en slik tilstand. Men dere bare venter og lengter etter å komme tilbake og til å være skapt som mann eller kvinne, når Gud vil oppreise dette legemet av jordens støv, og forherlige det. Da vil dere kunne se, føle, smake, høre, lukte og ha selskap med hverandre. Vi ville aldri kunne like å leve en Engels' liv. Vi var ikke skapt som Engler, Guds Engler, men Han skapte deg og meg som mann og kvinne. Det er den tilstand vi for alltid skal være i ved Hans velsignede gjenkomst.

Vi ser nå at de ble liggende etter, fordi de syndet og derfor ikke så Guds herlighet. Gud lot dem få se Ildstøtten. Han viste dem tegn og under. Han ledet dem ut. Så brakte Han dem i fristelser for å rense og prøve dem.

Har ikke dere hatt en del prøvelser? Klag bare ikke over dem. Fryd dere! Gud er med dere. Han forsøker å prøve deres tro. Se på Job i det Gamle Testamentet, da Han sa: "Har du lagt merke til Min tjener Job? En ulastelig og rettskaffen mann, det er ingen som han på jorden."

"Å, jovisst", sa djevelen, "Du har hegnet om ham, han har ingen vanskeligheter, ingen sorger, ingen finansielle byrder, alt er fint. Han har ingen sykdommer, ingen smerter. La meg få ham! Jeg vil få ham til å si Deg farvel like opp i Ditt ansikt."

- Han er i din hånd, men du må ikke ta hans liv. Bortsett fra å ta hans liv, så gjorde han alt han kunne, men han kunne ikke rikke Job. Job visste at han sto uforanderlig på Ordet. Alle helvetes demoner til sammens kunne ikke rikke ham, for han visste at han hadde ofret dette brennoffer. Han var rettskaffen. De anklaget ham og sa: "Du har syndet, Job, og nå straffer Gud deg." Men han visste at han ikke hadde syndet mot Gud. Han visste at han var rettferdig. Ikke fordi han var en god mann, men fordi Gud mottok brennofferet i hans sted. Og i kveld vet vi at hans liv beviste at han var rettferdig.

Du prøver nå heller ikke å komme hjem i Herlighet fordi du hjelper din nabo, selv om det er bra. Heller ikke ved at du står i kirken, men du går hjem til Herligheten fordi du har mottatt Jesu Kristi rettferdighet, og ikke for noe som du har gjort. Vi leser videre:

"For det glade budskap er og forkynt oss, likesom for hine, men ordet som de hørte, blev dem til ingen nytte, fordi det ikke ved troen var smeltet sammen med dem som hørte det."

Det fantes ikke tro i dem som hørte Ordet. Bare tenk på i dag, på denne lille, ringe virksomheten som Herren har gitt meg. Førti millioner amerikanere burde være frelst i kveld. Men vet dere hva de sier? "Det er telepati; han er en tankeleser, nei, noe sånt vil vi ikke ha noe med å gjøre. Han hører ikke til vår kirke."

Uansett hvor mye en tilskriver alt Guds Ord, og beviser at det er Guds Ord og Guds løfte, og hvor mye enn vitenskapen beviser at dette er sant, så kan de fremdeles ikke tro det. Bibelen sier at de ikke ville make det. Noen sa: "Hva er det da godt for å forkynne det?" Gud må ha et vitne for å forkaste dem på den dagen.

Ordet var blitt forkynt og bevist iblant dem og fremdeles gav de ikke akt på det, og gikk bort. Da var det ikke annet enn dommen tilbake. Gud kunne ikke dømme en

nasjon rettferdig uten først å vise miskunnhet før dommen. Han kan ikke det; Han er Gud.

"For vi går inn til hvilen, vi som er kommet til troen, således som han har sagt: Så svor jeg i min vrede: Sannelig, de skal ikke komme inn til min hvile - enda gjerningene var fullført fra verdens grunnvoll ble lagt. For så har han på et sted sagt: .."

Jeg ønsker ikke å såre folks følelser i deres religion, det er ikke min hensikt. Ute på feltet forkynner jeg den regulære, store, evangeliske, fundamentale læren. Men her i tabernaklet, blant mine barn her, føler jeg at jeg har rettigheten til å forkynne det som jeg tror er doktrine og sannhet. Jeg tror at det er rett. Jeg har tusenvis av gode Sabbatarier-venner, folk som er Syvendedagsadventister. Noen av de kjæreste venner jeg har er adventister - selv om den store bevegelsen som kalles: "Profetrøsten", er direkte imot meg. De sier at jeg gir en framstilling på talerstolen av at jeg er Gud, og at dette Lyset som ledsaget meg var en Engel, og at jeg var Gud. Jeg skulle ha kommet til verden for å gjøre store ting for å bevise for folket at jeg var Gud. Det er hva "Profetrøsten" - der borte i Kalifornia - sier om meg.

Hvem det nå var som sa dette, så vet dere at de fortalte noe som ikke er sant. Det er ikke for å si noe imot syvendedagsadventistkirken eller sabbatarierkirken, men bare for Evangeliets sak. Vi kommer til pinsebevegelsen også om få minutter, og vi kommer også til baptistkirken og vi vil vise at Gud ikke favoriserer noen organisasjon. Han begunstiger bare enkeltpersonene. Han har ikke med organisasjoner å gjøre, det har Han aldri hatt, og Han vil heller aldri ha det ifølge Ordet Sitt. Men Han har med enkeltpersonene i hver organisasjon å gjøre.

Det er enkeltpersonene som Gud har med å gjøre.

Hør nå godt etter, så dere får det klart, slik at om dette spørsmålet noen gang skulle dukke opp, er det en avgjort sak. Må Herren hjelpe oss:

"For så har han på et sted sagt om den syvende dag .." Pass på nå, Han taler om sabbaten, som er et hebraisk ord som betyr 'hvile'. Høres det ikke pussig ut: sabbat? Sabbat betyr 'hvilens dag'. Det var det den gamle sabbaten var: en hviledag. Når du leser om hvile, da er det sabbat. Hvis du har en 'Scofield-Bible', kan du bare se i den forklarende teksten, der vil du se at hvile er det samme som sabbat. Sabbat betyr hvile. "La oss derfor ta oss i vare ... da et løfte om å komme inn til hans hvile ennå er forhånden."

Mange mennesker holder på bestemte dager; noen holder lørdagen for sabbat. Andre igjen gjør søndagen til en avgud, en tilbedelsesdag.

Og ved Guds nåde, ved Guds Ord, om Gud hjelper meg i kveld, kan jeg bevise at de tar feil begge to. Både den som tilbeder på søndagen og den som holder sabbaten. De tar absolutt feil ifølge Ordet. Og når alt kommer til alt, så må vi rette oss etter Ordet, og ikke etter hva adventistene sier, eller hva protestantene eller katolikkene sier. Det kommer an på hva Bibelen sier.

"For så har han på et sted sagt om den syvende dag: Og Gud hvilte på den syvende dag fra alle sine gjerninger."

Gud hadde en sabbat, og denne syvende dagen var ett-tusen år, som er et bilde på Tusenårsriket.

"For så har han på et sted sagt om den syvende dag: Og Gud hvilte på den syvende dag fra sine gjerninger... " Personlig pronomen: "fra al sin Gjerning" (Eldre norsk bibelovers.). Gud hvilte på den syvende dag. "og på dette sted igjen" - under loven - "sannelig, de skal ikke komme inn til min hvile."

Gud hvilte legemlig. Han hadde skapt himlene og jorden på seks dager, og på den syvende dag hvilte Han fra all den gjerning Han hadde gjort. Han hvilte i tusen år. For Bibelen sier: "En dag er i Herrens øine som tusen

år i Himmelen og tusen år i Himmelen som en dag på jorden." Skriften sier det i 2. Petersbrev.

"og på dette sted igjen" - loven - "sannelig, de skal ikke komme inn til min hvile." - Gud gav jødene den syvende dags sabbat, da de var på vei fra Egypt til det lovede land. - "Eftersom det altså står tilbake at nogen skal komme inn til den, og de som først fikk det glade budskap" - hvilen, Gud gav dem loven, og sabbaten var det fjerde bud i loven - "ikke kom inn for vantros skyld."

Her tales det om loven, hvordan det var da de hørte det, de holdt seg ikke etter det. De holdt sabbat til minne om at de var på vei til et hvilens land for å få en evigvarende hvile fra alle sine vanskeligheter og sorger, der ville det ikke være oppsynsmenn og hvileløse netter. De var nå på vei til det lovede, hvilens land. Det fløt med melk og honning, drueklasene var så store at to mann hadde nok med å bære dem over skuldrene. Å, for et land med velsignet hvile. Men på grunn av sin vantros maktet de ikke å få det da de kom dit. Etter at de hadde avlagt cirka førti miles (ca. 65 km), på sin reise til det lovede land, ble de ledet i en annen retning. Da tok det dem førti år å komme dit, fordi de tvilte.

Gud gav dem deres profet, Han gav ham et tegn, Han gav ham Ildstøtten, Han viste dem tegn og under og forkynte Evangeliet for dem. Og de gikk ut etter fiskene og brødet, og de omkom i ørkenen. Deres døde kropper falt i ørkenen.

Da Jesus satt ved brønnen, sa denne kvinnen: "Våre fedre åt manna i ørkenen i førti år." Han sa: "Jeg er Livets Brød som kommer fra Gud i Himmelen. Jeg er Livets Brød. Moses gav dere ikke brødet. Min Fader gav brødet. Jeg er dette Brød som kommer fra Himmelen. Hvis noen eter dette, skal han aldri dø." Der er forskjellen.

De sa at de drakk i så mange år av klippen som var i

ørkenen. Han sa: "Jeg er denne Klippen!" Priset være Hans hellige navn! "Jeg er denne Klippen."

Hvordan kunne Han være denne Klippen? - Det var en åndelig Klippe som fulgte Israels barn. Og Moses hadde en stav i sin hånd, som var Guds dommerstav. Og Gud befalte ham å slå på klippen. Da kom det vann ut av klippen. Kristus var denne Klippen, og Han ble slått med syndens straff ved Guds straffedom. Gud lot alle våre synder bli lagt på Ham, og det fikk Hans hjerte til å briste. Fra Hans hjerte strømmet da den Hellige Ånd som kilder av Levende Vann til et vansmektende og døende folk. "Jeg er denne Klippen som var i ørkenen."

Fariseeren sa: "Mener du å fortelle meg ... "

- Moses, som fortalte dere alt dette, lengtet etter å se Min dag. Og han så den delvis.
- Mener du å fortelle oss at du er større enn Moses? Og Moses har vært død i attenhundre år; nå vet vi at du har en djevel (i deg).

Med andre ord: "Nå vet vi at du er gal."

- Før Abraham ble til, er Jeg. Jeg var den store JEG ER som var i denne brennende busken. JEG ER denne ilden som var i den brennende busken. JEG ER denne Engelen som gikk foran dem. Jeg kom fra Gud, og Jeg går tilbake til Gud.

Han kom fra Gud, ble kjøtt og bodde iblant oss, og deretter gikk Han tilbake til den samme Ildstøtten. Og Han er her i kveld, etter totusen år. Han er i går, i dag og til evig tid den samme, Han gjør de samme ting, og leder Sine velsignede barn.

Han sa: "så fastsetter han atter en dag". Da Gud avsluttet Sitt arbeid, fastsatte Han en 'annen dag' på denne måten at hvis de vil høre, og vil komme ... De holder sabbater og nymåne o.s.v., det er dit adventistbrødrene vil få deg tilbake til. La oss lese videre:

"Eftersom det altså står tilbake at nogen skal komme inn til den, og at de som først fikk det glade bud-

skap, ikke kom inn for vantros skyld," ...

Nå kommer det syvende vers; jeg sier at Skriften er matematisk inspirert; jeg sier at Skriften i ethvert henseende er inspirert. Bibelens matematikk er fullkommen. Har dere lagt merke til at alt som de Forente Stater foretar seg, har med trettentallet å gjøre? Vet dere at det begynte med tretten kolonier? Flagget hadde tretten stjerner til å begynne med. Alt som de Forente Stater foretar seg, har med trettentallet å gjøre. Visste dere at de Forente Stater framtrer i Bibelen i det trettende kapittel i Joh. Åpenbaring? Det gjør det. Det lille dyret som steg opp som et lam, men ikke av folkemengder, og ikke av havet, men det steg opp av jorden, land, hvor det ikke var noen. Det hadde to små horn som er et bilde på religiøs frihet. Og etter en stund slo de forskjellige organisasjoner seg sammen, og da talte det som en drage og utøvde all den makt som Roma gjorde før den. Dette vil komme over vår nasjon. Det kan dere notere dere. Følg bare med; legg merke til Kirkenes Forbund og katolikene, når de slår seg sammen, se da hva som finner sted.

Folket som følger Ildstøtten kommer helt sikkert til å få en barsk tid, men de vil være rede for Bortrykkelsen ved den tid. Det er sant, de vil da være rede til å fare herfra. " ... for lammet skal seire over dem", sier Bibelen. Og de som fulgte Ham ble kalt de kalte, utvalgte og trofaste. Jeg prøver å holde meg borte fra denne profetien nå, slik at vi kan fortsette med dette som vi holder på med.

Hør nøye etter: Det fjerde kapittel og det syvende vers. Syvtallet er fullkommenhetens tall, tretallet er livets tall. Syvtallet er fullkommenhetens tall og dette er den fullkomne sabbaten:

"Så fastsetter han atter en dag" - Husk, Paulus sa på et sted 'Gud', og på et annet sted 'loven', og så igjen: "Så fastsetter han atter en dag", det er tredje gang. "Så fastsetter han atter en dag: idag,

idet han sier ved David så lang tid etter, således som før er sagt: Idag om I hører hans røst, da forherd ikke eders hjerter. For hadde Jesus (eng. bibelovers.) ført dem til hvile, da hadde han ikke derefter talt om en annen dag."

Tidshusholdningen ble skiftet ved Jesus Kristus: fra loven til nåden, fra gjerninger til nåde, fra noe som du gjorde til noe som Gud gjorde, fra dine fortjenester til Hans fortjenester. Det ble omskiftet. Da Moses kom ut av ørkenen med loven, sa han: Du skal ikke drive hor, du skal ikke stjele, du skal ikke slå ihjel. Hold hviledagen hellig. Da Moses kom ned ble han fristet av djevelen. Så snart djevelen fristet ham, bet han på det. Moses hadde en svak side - han var hissig. Med det samme han så at de tilbad gullkalven, kastet han de ti bud ned og knuste dem: et tegn på at presteskaper ville bli avbrutt. Og Gud gav ham budene enda en gang (2. Mos. 32,19 - 34,1).

Da Jesus kom ut av ørkenen, etter å ha fastet i førti dager, var Han sulten, det var den eneste svake side Han hadde. Og djevelen kom til Ham og sa: "Hvis du er Guds Sønn, da gjør disse stener til brød. Gjør et mirakel her. La meg se at du gjør det, og da vil jeg tro deg."

Jesus svarte: "Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn."

Djevelen forsto da at han ikke hadde Moses for seg her, for Jesus gikk til Ordet! Han tok Ham opp på templets tinde og sa: "Er du Guds Sønn, da kast dig ned!" - og her dekket han over Ordet for Ham: "for det er skrevet: Han skal gi sine engler befaling om dig, og de skal bære dig på hendene, forat du ikke skal støte din fot på nogen sten."

Og Jesus gikk rett til Ordet, og refset ham (Matt. 4,7). Så tok han Jesus opp på fjellet og viste Ham De Forente Stater, Tyskland, Sveits og alle verdens riker som noen gang ville oppstå, og sa: "Det er mitt, og jeg gjør med det hva jeg vil ... " - Ikke noe rart at vi har krig og elendighet; at kvinner kler seg som de

gjør, og at de kan gjøre det uten å komme i konflikt med loven. Det er djevelen som regjerer over dem alle; det sier Bibelen. Satan sa: "De er mine; jeg gjør med dem hva jeg vil. Hvis du vil tilbede meg, da skal jeg gjøre deg til konge, på samme måten som jeg."

Jesus svarte: "Bort fra meg, Satan! for det er skrevet: Herren din Gud skal du tilbede, og ham alene skal du tjene." Hvorfor? Jesus visste at Han kom til å arve dem i dette store Tusenårsriket, når Hans Kongerike skulle komme. "Skje Din vilje på jorden som i Himmelen."

Der kommer det ikke til å finnes shorts mer. Der blir det ikke drukket. Der finnes det intet begjær. Der finnes det ikke utroskap. Der finnes det ingen død, ingen sorger. Han er arving av hvert eneste rike, de hører Ham til og Han overtar dem. Men Satan har dem for et begrenset tidsrom, det er den tid vi nå lever i.

"Så fastsetter han atter en dag ... For hadde Josva ført dem til hvile, da hadde han ikke derefter talt om en annen dag."

Se på dette, min adventist-broder. Og Paulus sa i Gal. 1,8: "Om en engel fra himmelen kommer og forkynner et annet evangelium enn det som jeg har forkynt, han være forbannet." Paulus sa: "For hadde Josva ført dem til hvile ... " Se her: Da Han kom ned fra fjellet, hadde Han overvunnet djevelen. Han var salvet, rede for Sin virksomhet. Han sa: "I har hørt at det er sagt til de gamle: Du skal ikke slå ihjel ... Men jeg sier eder at hver den som blir vred på sin bror uten grunn, skal være skyldig for dommen. I har hørt at det er sagt: Du skal ikke drive hor" - De var under loven; det var kun ved gjerningen de ble funnet skyldige - "Men jeg sier eder at hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har alt drevet hor med henne i sitt hjerte."

Det var annerledes. Og det fjerde bud ble ikke nevnt. Men gav Han dem hvilen? La oss se hva Han sa: David sa: "så lang tid etter ... " ville det komme en fullkommen hvile. Gud hvilte fra Sine gjerninger på den syvende dag. Gud velsignet den syvende dag, og gav den til

jødene i ørkenen "således" (Hebr. 4,4), men de kunne ikke komme inn på grunn av vantro fordi Ordet ikke var smeltet sammen med tro. "Da fastsetter han atter en dag idet han sier ved David så lang tid etter ... " Hundrevis av år etter at David var død, skulle Davids Sønn, som er Jesus, bli oppreist - "Idag om I hører hans røst, da forherd ikke eders hjerter." Gud ville tale til hjertet. "For hadde Josva ført dem til hvile, da hadde han derefter ikke talt om en annen dag."

Hvis der skulle holdes Sabbat, eller hvis der skulle holdes en søndag, da ville Han ha talt om det. Da ville Han ha sagt: "Fra nå av er det slutt på å holde Sabbaten, å holde den syvende dagen, Jeg vil ha dere til å holde søndag." Paulus sa at Han ville ha sagt det hvis det hadde vært meningen: "Dere skal alle tilbede på søndagen, og det skal være hvilen." Om Han ville ha oss til å holde sabbatsdagen, ville Han ha sagt: "Bare fortsett med den syvende dag som sabbat" - eller i motsatt fall: "Men nå vil Jeg ha dere til å holde søndag, den åttende dag." Nei, Han sa aldri noe slikt.

(I 'Det Fremtidige Hjem Til Den Himmelske Brudgom og den Jordiske Brud' sa profeten: "Hva betyr den åttende dag? - Tilbake til den første dag! Den taler om Evigheten som bare ruller videre uten et stoppested. Amen!")

Han sa: "Hvis Jesus hadde gitt dem en dag, ville Han da ikke ha talt om det?"

Vi kommer nå til den 9. vers, vær klar:

"Altså står det en hvile (eng. bibelovers.) tilbake for Guds folk. For den som er kommet inn til hans" - Kristi - "hvile, den har også fått hvile fra sine gjerninger, liksom Gud fra sine."

La oss ta noen Skriftsteder som støtter dette. Da Gud skapte jorden på seks dager, hvilte Han på den syvende dag, og da arbeidet Han aldri mer. Priset være Herrens navn. Han bygget på jorden og gjorde de levende vesener og hvilte deretter og vendte aldri mer tilbake for å skape flere verdener. Han avsluttet arbeidet og hvilte.

Etter de tusen år kom synden inn i bildet (2. Peter 3,8). Senere ble Kristus fremstillet; Lammet ble stilt fram. Men til jødene var dette gitt som et forbilde på den syvende dag som hviledag. Så fastsatte Han atter en dag, "idet han sier ved David så lang tid efter": 'der kommer atter en Hviledag'.

Hva er nå denne Hvilen? La oss slå opp i Matt. 5, den siste delen av det 5. kapittel, hvor Jesus avsluttet bergprekenen Sin, og der kan dere se hva Han sa. Han sa: 'Den som ser på en kvinne med begjær har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte. Den som blir vred på sin bror uten grunn, skal være skyldig for dommen.' Alle disse ting nevnte Han, men Han nevnte aldri det fjerde bud, om hviledagen. Sabbaten er Guds store Løfte, det er en Hvile.

Legg merke til hva Han så sier i Matt. 11,27: "Alle ting er mig overgitt av min Fader, og ingen kjenner Sønnen uten Faderen ... " - Du kan ikke kjenne den ene uten å kjenne den andre, fordi Han var Faderen åpenbart i kjøtt. " ... heller ikke kjenner nogen Faderen, uten Sønnen ... " En skulle tro at folk kunne se dette, og ikke komme med innvendinger. Gud er ikke tre mennesker. Hvis Han består av tre guder, da er vi hedninger. Hvem av dem er da Gud?

Alle tre er en og den samme Gud. Han er den samme Gud, men Han virker på tre forskjellige måter. Han var Faderen da Han var i den Hellige Ånds skikkelse i Ildstøtten i ørkenen, og Han var Sønnen da Han benyttet Seg av Sin egenskap som Guds Sønn. Jesus sa: 'En liten stund og verden ser Meg ikke lenger; Jeg skal gå bort og Jeg skal komme igjen og være med dere, inni dere, til jordens ende.' Ser dere det? Han er i egenskap av Faderen, av Sønnen og også av den Hellige Ånd. Det er den samme Gud som virker på tre forskjellige måter: I egenskap av Faderen, i egenskap av Sønnen og i egenskap av den Hellige Ånd. 1. Joh. 5,7 sier: "For de er tre som vitner i himmelen: Faderen, Ordet og den Hellige Ånd, og disse tre er ett." (Eldre norsk bibelovers.)

Filip sa til Ham: "Herre, vis oss Faderen, og det er oss nok." Jesus svarte: "Så lang tid har jeg vært hos eder, og du kjenner mig ikke, Filip? Den som har sett

mig, har sett Faderen, hvorledes kan du da si: Vis oss Faderen?"

'Enigheten' (gruppe i Amerika som kaller seg slik) prøver å få det til at Faderen, Sønnen og den Hellige Ånd har en og samme virksomhet og er forenet på samme måten som din finger: én.

Det er feil. Jesus kunne ikke være Sin egen far; hvordan kunne Han være det? Og hvis Gud er en mann, atskilt fra den Hellige Ånd, da hadde Jesus to fedre. For Bibelen sier at den Hellige Ånd overskygget Maria og hun unfanget; Bibelen sier i Matt. 1,18: "det som er avlet i henne er av den Hellige Ånd". Hvem er da Hans Far, den Hellige Ånd eller Gud?

Det må være den samme Ånd begge to, ellers ville Han være født uekte ved to ånder. Dette er en katolsk dogme og det har aldri vært noen bibelsk lære. Og Martin Luther brakte det ut med en del annen katolisisme som er i den lutherske kirke. Wesley fulgte i samme sporret, og det fortsetter fremdeles, men det er en villfarelse. Det er ikke sannheten og har aldri vært det. Det har aldri vært noen bibelsk lære. Det har aldri vært et bud i Bibelen om å lære om tre guder. Det er én Gud. Jesus sa: "Hør, Israel! Herren vår Gud, Herren er én ... "

Han er én Gud, ikke tre guder. I Afrika døver de en gang for Faderen, en gang for Sønnen og en gang for den Hellige Ånd. Om det så kommer en jøde forbi, spør han: "Hvem av dem er deres Gud? Er det Faderen, Sønnen eller den Hellige Ånd?"

Alle tre er ett. Bibelen sier det. Jesus var et hus som Gud bodde i; det sier Bibelen i 1.Tim. 3,16:

"og, som enhver må bekjenne, stor er den gudfryktighetens hemmelighet: Gud er åpenbaret i kjød, er rettferdiggjort i Ånd, sett av Engler, forkynt blant hedninger, trodd i verden, optatt i herlighet." (Eldre norsk bibelovers.)

Dette var Gud! Bibelen sa at Han skal kalles Immanuel, det er utlagt: Gud med oss. Bibelen sa at i Jesus bor hele Guddommens fylde legemlig, - som vi talte over her

en kveld: I begynnelsen, da Gud var Ånd, gikk 'Logos', som var en menneskeskikkelse kallet: Guds Sønn, ut fra Gud. Det var et forbilde, det viste fram til det som skulle komme. Han kom til jorden i et kjøtt-legeme, allerede før Han kom i Jesus Kristus. - Prøv å svelge denne, broder! jeg vil bevise det for deg.

Da Moses så Ham, sa han: "La meg få se Din skikkelse, Herre." Og Gud skjulte ham i klippen. Og da Han gikk forbi, så han at det var bakparten av en mann. Det var denne skikkelsen som Gud viste Seg i for Moses. Og det var denne skikkelsen som måtte bli kjøtt, ikke en annen person, men den samme Personen måtte bli kjøtt for å ta dødens brodd. Som en bi når den stikker, da mister den brodden. Døden kunne sette brodden inn i menneskekjøtt fordi det er syndig. Men, broder, da han stakk brodden inn i Immanuel's kjøtt, da mistet den brodden, det er sikkert! Han kan nok 'summe' enda, men han har ikke lenger noen brodd. Ikke noe rart at Paulus, da det led mot den tid da de skulle kutte hodet av ham, kunne si: "Død, hvor er din brodd?" - Du kan summe og brumme så mye du vil. - "Grav, hvor er din seier? Men Gud være takk som gir oss seier i Jesus Kristus." Her er det. Det var bare Gud selv som kunne gjøre det. Han kom og ble manifestert i kjøtt. Så gikk Han tilbake igjen i Ånd.

Dere vil kanskje si: Broder Branham, du har ennå ikke fortalt oss om når Gud var blitt kjøtt før Han kom i Kristus?

Da Abraham en dag satt ved teltet, kom Gud sammen med to Engler i menneskelig kjøtt-skikkelse. De hadde støv på sine klær; de var trette og satte seg ned. Og Abraham sprang bort og hentet en kalv, slaktet den og laget noen koteletter. Så fikk han Sara til å ta noe korn, sikte det og lage noen kaker. Så tok han smør og melk og satte det ned for dem. Og Gud spiste det! Halleluja! Dette er grunnen til at: "Min tro ser opp til Deg, å, Lam fra Golgata ... "

Tror dere at dette var en vanskelig sak for Gud? Som laget all den potaske, kalsium og alt som fins i ver-

den. Han kom ned for å besøke Abraham. Han sa: "Skulle jeg vel dølgje for Abraham det som jeg tenker å gjøre? Han skal jo bli et stort og tallrikt folk, og alle jordens folk skal velsignes i ham." Amen! 'Jeg vil ikke dølgje det for deg'.

Vi er jo dannet av seksten grunnstoffer. Gud tok bare litt potaske, litt kalsium, litt petroleum, kosmisk lys, (etc.), og laget et legeme: "Stig inn her, Gabriel." Så laget Han et legeme til den andre Engelen: "Stig inn her." To av Himmelens Engler! Så tok Gud igjen en håndfull med grunnstoffer og steg selv inn i et legeme.

Han kom ned, og Han var til og med sulten! Hva mener dere om det, adventist-brødre? Dere som ikke spiser kjøtt? - Vi kommer til å gå nærmere inn på det om en stund.

Den allmektige Gud, Jehova! Se etter om ikke samme navnet er brukt for Ham som var i den brennende busken. Halleluja! Og da Han var på jorden sa Han: "Før Abraham ble til, er jeg" - den samme som var i den brennende busken. Det stemmer. Elohim! Se om ikke det er det samme. Han var den som var ved den brennende busken. Han var den som var hos Abraham da Han var i et menneskelig legeme, som spiste av kalven og drakk melken fra kua, spiste smør og brød! Priset være Guds helige navn.

Og mens Han satt med ryggen imot teltet, sa Han: 'Abraham, Jeg vil besøke deg igjen og du kommer til å få dette barnet, - du er hundre år nå, og Sara er nitti.' Og Sara lo, i teltet. Han sa: 'Hva fikk Sara til å le?' Hun var bak Ham; teltveggen var mellom dem! Abraham spurte: 'Sara, lo du?'

- Å, nei da.

Gud sa: "Jo, du gjorde det."

Hva slags telepati var dette? Hva slags tankelesning var dette? Han gjør det samme i dag! Han er Jehova-Jireh (Herren ser), Jehova-Rapha (Jeg er Herren din lege), i går, i dag og til evig tid den samme. Han svikter aldri.

Se på Ham, - der sto Han, og så gikk Han rett bort til Abraham og snakket med ham, og så forsvant Han igjen mens Abraham sto og så på. Og den store patriarken Abraham sa at han talte ansikt til ansikt med Gud, Elohim, den samme Gud!

Får dere tak i det? Ikke tre mennesker, min broder, men tre forskjellige måter å åpenbare seg på. Den samme Personen, men tre forskjellige egenskaper. Han var den samme i begynnelsen. Han var denne store Åndens Kilde, og i denne Kilden var all sannferdighet, all kjærlighet, all fred og alt som var rent. Det skaptes en skikkelse, et legeme: teofani (gresk: theophaneia Legeme hvori Gud gjør seg synlig for mennesker. Webster), det slags legeme som vi også får. Ikke et herliggjort legeme, men lik en Engel, som har form. Hver gang jeg ser et tre, da tenker jeg: Dette treet er negativet, og derfor finnes det et positiv et sted. Dette treet var skapt ut av et eller annet, det var skapt ved intelligens. Denne jorden reflekterer Himmelen. Bibelen sier det. Hvis der er et tre her som forgår, da er der et i Herlighet som ikke forgår. Når jeg f.eks. ser et fint, ungt ektepar som går på gaten, mann og kone, de elsker hverandre - hva reflekterer dette? Priset være Herrens navn, der er et legeme i Himmelen som aldri forgår. Hvis dette jordiske hus nedbrytes, da er der et som venter der oppe.

Vi har denne treenigheten: Den store Ånd som bor i Sønnen Jesus, og Jesus som bor i Menigheten. "På den dag skal I kjenne at jeg er i min Fader, og I i mig, og jeg i eder." Alt det Gud var, utgjød Han i Jesus, og alt det som Jesus var, utgjød Han i Menigheten. Her er det: 'Jeg i Faderen, Faderen i Meg, Jeg i dere og dere i Meg.' Det er d e t t e som er Legemet.

Her er hva som er i veien med kirken: De er blitt lært en eller annen bløtaktig gammel-dame-læresetning. De går rundt og har suppemåltider og kortleker. Ikke rart at vi har et slikt kaos. Vi har ikke bruk for barneprogrammer og suppemåltider. Det vi trenger er det eldgamle Evangeliet og troens menn med Sverdet i hånden som

utfordrer. Det er det vi trenger i dag. Ikke noen teologisk teori av en eller annen klikk laget av mennesker. Vi trenger det eldgamle Evangeliet forkynt i den Hellige Ånds lys, makt og demonstrasjon.

Som Han sa, Han fastsatte atter en dag og sa ved David: " ... for hadde Josva ført dem til hvile, da ville han ikke deretter ha talt om en annen dag." Men:

"Altså står det en sabbatshelg tilbake for Guds folk. For den som er kommet inn til hans hvile, han har og fått hvile fra sine gjerninger, likesom Gud fra sine."

Hvor skal vi lese nå? Matt. 11,27:

"Alle ting er mig overgitt av min Fader, og ingen kjenner Sønnen, uten Faderen, heller kjenner ikke nogen Faderen, uten Sønnen og den Sønnen vil åpenbare det for."

Det kommer ikke an på hvor mye du lærer eller hvor mye biskopen vil at du skal vite, men hvor mye Gud ønsker at du skal vite. Hvis du ikke kan se denne åpenbaringen, spør da ikke biskopen, men spør Gud. Spør ikke din pastor, men spør Gud. Sønnen åpenbarer Ham - 'Ham' (dvs.) personlig pronomeren. Hør her, dette vil sjokkere dere kanskje, men her er budet; Paulus sa: Hvis Han hadde ført dem til hvile, da ville Han ha talt om det. Her er hva Han sa:

"Kom til mig alle, I som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi eder hvile! Ta mitt åk på eder og lær av mig! for jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet; så skal I finne hvile for eders sjeler. For mitt åk er gagnlig, og min byrde er lett.

Legg merke til hva Paulus sa her: "For hadde Josva ført dem til hvile, da hadde han derefter ikke talt om en annen dag." Men: "så fastsetter han atter en dag: idag, idet han sier ved David så lang tid etter, såle-

des som før er sagt: Idag, om I hører hans røst, da forherd ikke eders hjerter. - Altså står det en sabbats-helig tilbake for Guds folk. For den" - mann eller kvinne - "som er kommet inn til hans hvile: Kom til mig, alle I som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi eder hvile, - har også fått hvile fra sin gjerninger, likesom Gud fra sine."

Enten du er tjue, tredve eller femti år gammel, det minuttet du hører Guds Røst banke på ditt hjerte, forherd da ikke ditt hjerte. Gå da inn (i hvilen). "Den som hører mitt ord og tror ham som har sendt mig, han har evig liv og kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet." (Joh. 5,24).

Si meg, broder Branham, hva skjer da?

Da får du den Hellige Ånd. Kristus tar bolig i deg.

- Stemmer det?

La oss se i Es. 28 og lese der hva profeten sa om det; vi begynner med vers 8, her er forutsigelsen om de siste dager:

"for alle bord er fulle av vemmelig spy, det finnes ikke en ren flekk."

La meg stanse her et øyeblikk - som broder E.F. fra Sveits sa her en kveld da han talte til noen, han sa: "Jeg stanset for å la det synke ned." Jeg ønsker at dette skal synke ned: "For alle bord er fulle av vemmelig spy, det finnes ikke en ren flekk." Som hunden vender seg om til sitt eget spy, og den vaskede so velter seg i søle, slik vender folket seg tilbake. Hva er i veien med dere, metodister? Dere pleide å ha Lyset, hva skjedde? - Gud tok det ut av hendene deres og gav det til nasareerne (sekt som kalles så). Hva skjedde med dere, nasareere? En gang hadde dere Lyset. Så tok Gud det ut av hendene deres og gav det til pinsevennene. Og dere, Guds Kirke, og resten av deres grupper - fordi dere forkastet Lyset og organiserte dere og sa: "Vi vil ikke tro mer enn dette", så gikk Gud ut og videre og viste dere at Han hadde folk som ville følge Ham.

Hva har hendt dere, pinsevenner? Dere hadde Lyset, men Gud tok det bort fra dere.

Ildstøtten beveger seg videre. For hver gang Ildstøtten beveget seg, fulgte kirken med. Da Luther kom ut fra den katolske kirke og dannet en organisasjon av sin egen kirke, gikk Ildstøtten videre, og Wesley fulgte etter. Så organiserte Wesley og dannet sin konfesjon; da gikk Ildstøtten videre og nasareerne fulgte etter. Så organiserte de seg. Da fulgte 'Guds Kirke' etter Ildstøtten. De sa at de ikke var organisert, men det var de likevel. Hva skjedde så? Pinsevennene så Ilden og der gikk de. Hva gjorde de da? De laget en læresetning ut av tungetalen og organiserte seg: en og hver måtte tale i tunger som bevis på å ha mottatt den Hellige Ånd. Gud gikk bort og lot dere sitte der hvor dere er i dag.

Hva skjedde med dere, 'Enighetens'-folk? Dere fant dåpen i Jesu navn, så laget dere en doktrine ut av det og atskilte dere fra resten av Det. Gud gikk bort og lot dere sitte der.

Hva skjedde med dere, 'Guds Forsamling'? Dere laget en organisasjon av det og Gud gikk bort og lot dere sitte der og nå er dere ikke noe mer enn en kald, formalistisk gruppe, akkurat som alle de andre. Men Ildstøtten går videre! Halleluja!

Alle bord er fulle av vemmelig spy. Se på Herrens Nattverd. De er nå kommet dithen at de tar vanlig hvetebrød, - når nattverdsbrødet skal være laget av ugjæret brød (deig). Og de deler det ut til syndere, sigarett-røkere, skjøger ..., bare de har sitt navn i kirkeboeken. Dere, baptister, som kaller det til og med 'lukket nattverd'. Bare ikke gjør dere store, for da vil Gud gjøre dere små. 'Lukket nattverd' - dere skiller dere ut og vil gjerne synes å være mer hellig enn dere er. Dere sier: "Vi er ikke noen organisasjon." Jo, dere er! Dere er det helt sikkert.

Dere sier: "Vi har fellesskap."

Ja, med en og hver som kommer inn gjennom døren og lærer på samme måten som dere vil tro det. Hvis noen ikke lærer det slik, da kaster dere ham nok ikke ut,

men dere utelukker ham fra broderskapet. Slik er det. Å, dere har en måte å gjøre det på. Men så har Gud også en måte å gjøre det på.

Guds Menighet går videre; Ildstøtten tåler ikke noe slikt - alle bord er fulle av vemmelig spy.

Hør her, dette vil sjokkere dere litt, men lytt mens jeg leser Ordet, profeten Esaias: "Alle bord er fulle av vemmelig spy, det finnes ikke en ren flekk ... " De går til kirken, men kvinnene klipper håret sitt, går i shorts og kjører gressklipperen mens de ser på mennene som går bortover gata; unge jenter liker gjerne at noen plystrer etter dem, å ja, dere tror at dere er nydelige, ikke sant?

Og dere, menn, som går på gata med en sigar i munnen og er eldste i styret. Dere ser ut som en Texas-okse uten horn. Dere innbiller dere å være noe. Ikke å undres over at alle bord er ... Så går dere fram og tar nattverd og gjør som om dere er noe, men gjennom uken bedrar dere, stjeler og lyver. Hva er i veien med dere? Alle bord er fulle av spy.

- Å, jeg tar nattverd. Det er klart, vi bruker det i vår kirke. Jesus sa at Han vil reise oss opp i de siste dager hvis vi tar nattverd.

"For den som eter og drikker, han eter og drikker seg selv til dom dersom han ikke gjør forskjell på Herrens legeme. Derfor er det mange skrøpelige og syke iblant eder, og mange sovner inn."

Døde, formalistiske kirker, Guds Ånd har forlatt dere og Ildstøtten er ikke der lenger. Dere forneker helbredelse, dere forneker oppstandelsen. Dere sier: "Det er historisk at Han sto opp fra de døde."

Men hva med Ham når Han er den samme i dag, hvis Han sto opp fra de døde? Dere sier: "Det forholder seg ikke slik." Det er dere som sier det. Dere har oppstandelsen etter deres ønske og Gud har det slik som Han vil ha det. Saken er den at Bibelen - som vi kjenner som Sannheten - sier at Han ville stadfeste Ordet, og: "De gjerninger Jeg gjør, skal dere også gjøre", og: "Se, Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende." "Jesus Kristus er i går, i dag og til evig til den sam-

me." Det sier Ordet.

Hva er nå sabbaten? "Alle bord er fulle av vemmelig spy, det finnes ikke en ren flekk. Hvem vil han lære kunnskap" - Ikke verdslig, men åndelig kunnskap - "og hvem vil han få til å forstå budskap?"

- Å, pris skje Gud, vår organisasjon tror ikke på 'dette', de vil ikke ha noe med det å gjøre.

Dere er nøye med hva deres organisasjon tror på. Men hva sier Guds Ord om det?

- Å, du vet at våre pastorer er utdannede folk.

Ja, det er sikkert. De har fått så mye utdanning at de lot Gud være utenom. Det er sant, for du kan fortelle Ordet til dem og de snur seg rundt og sier: "Jeg tror det ikke akkurat på 'den' måten."

Du, din bløtaktige ... Se her: "Hvem vil han lære å forstå budskap? Er det barn som nettopp er avvent fra melken, tatt bort fra brystet?"

En dag kom en av mine naboer og sa: "Billy, det er en pastor 'den og den' her i byen, det prektigste menneske jeg har sett. Kona og jeg satt en kveld i natt-tøy, omtrent ved midnattstid, og denne pastor kom inn og drakk kaffe med oss, og så gikk han over til naboens hus og hilste på dem. De holdt på med en kortlek, og han satte seg og slo lag med dem. Han var den koseligste mannen jeg har sett. Vi liker ham og vi ville ikke være foruten ham for alt i verden."

Jeg sto der litt, og tenkte: Nå?

Han sa: "Tror ikke du at enhver kirke trenger en slik mann?"

Jeg kunne ikke svare på det.

Han sa: "På et annet sted hvor de bodde, denne pastoren og hans kone - slike elskelige mennesker - der tok de seg av barna og hadde en bibelskole. Det kom så mange barn der at det vrimlet av dem, og han kan fortelle barna alle slags fortellinger ... "

Jeg sa: "Det er fint. Det er veldig fint."

Jeg snudde og gikk tilbake og fortsatte å vaske bilen - jeg var nettopp kommet hjem fra Kanada. Jeg tenkte: "Her er jeg; hva er i veien med meg? Jeg gjør ikke slikt."

Så fortsatte jeg å vaske bilen. Jeg tenkte: "Gud, jeg holder på å bli en gammel mann. Jeg har undervist, og ropt ut og anmodet folk om å omvende seg, og det eneste jeg får ut av det er en stor blasfemi. Om noen sier noe stygt om meg, sier de: Å, denne fanatiker!"

Og mens jeg tenkte på det, kom det en stemme til meg som sa: "Det er i orden hvis de gjør det slik. Men Jeg har aldri kalt deg til å gjøre slikt. Jeg kalte deg for å ta Sverdet og stå der på samme måten som Josva, og utfordre til kamp; ikke tøyse med selskapelighet og en eller annen kirkelig organisasjon, men å utfordre djevelen. Stå i frontlinjen og forkynn hva som er rett og hva som er galt. Forkynn Ordet og se hvem som har tro til å ta imot det!"

Da begynte jeg å få fart på meg, og mens jeg vasket bilen, sa jeg: "Takk, Herre; takk, Herre" - Det kjentes godt da! - "I orden, Herre, jeg vil ta et enda fastere grep om Sverdet og jeg ønsker å dø med Det i min hånd."

"Hvem vil han lære kunnskap, og hvem vil han få til å forstå budskap? Er det barn som nettopp er avvent fra melken, tatt bort fra brystet? For bud på bud, bud på bud, regel på regel, litt her, litt der. Ja, ved folk med stammende leber og i et annet tungemål skal han tale til dette folk, han som sa til dem: Dette er ro, unn den mødige ro, og dette er hvile. Men de ville ikke høre. Så skal da Herrens ord bli dem til bud på bud, bud på bud, regel på regel, regel på regel, litt her, litt der, så de skal gå og falle baklengs og knuses og bindes og fanges."

Hva er hvilen? Når kom hvilen? Da folket talte i andre tunger og hadde stammende leber. De talte ikke noe, men de stammet. Når skjedde det? På pinsefestens dag da den Hellige Ånd kom. Det er Hvilen: den Hellige Ånd. Jesus sa: "Kom til mig alle I som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi eder hvile."

'Jeg vil gi dere Liv, Evig Liv' - ZOE (gresk), Guds eget Liv. Gud vil komme til deg og vil bli en del av deg; Han vil la deg bli født på ny og gjøre deg til en sønn, til en datter.

Legg merke til at dette var den tredje hvilen. Den første hvilen tok Gud selv etter at Hans gjerninger var fullført. Den andre fikk Israel i loven. Den tredje mottar Menigheten som en del av Gud. Tretallet er Livets nummer. Hvor mange kjenner til det? Hver gang du ser tre-tallet, har det med Liv å gjøre. Da Gud skapte jorden, ble det liv på den tredje dagen. Gud skapte liv på den tredje skapelsesdagen.

Treenigheten: 1) Faderen var over folket i Ildstøtten. 2) Sønnen var en mann som talte til folket og gjorde dem rede. 3) Den Hellige Ånd var det tredje trinnet, som var den Hellige Ånd, Gud, i folket. Livet, Faderen, Sønnen ... Guds Hvile, Israels Hvile, Menighetens Hvile. Det er å holde sabbat.

Om du ikke har mottatt Guds Hellige Ånd ennå, da er du ennå ikke kommet inn i Guds Hvile. Du behøver ikke å si: "Jeg liker å røke, men jeg kan ikke gjøre det, for jeg er jo en kristen."

"Jeg vil helst ikke drikke, for jeg er en kristen; jeg vil ikke gjøre det selv om jeg fremdeles liker det." Hvis du har begjær etter kvinner og gjør alle disse ugudelige tingene, da er du fremdeles ikke kommet inn i denne hvileperioden. Da har du ennå ikke kommet inn i din hvile. Men når du kommer inn i denne hvilen, da hviler du fra dine gjerninger som Gud hvilte fra sine gjerninger. Hvorfor? Fordi du er en del av Gud; du er kommet inn i en Evig Hvile. Slik er det. Det er Sabbaten. "Kom til mig, alle I som strever ... "

"Så fastsetter han atter en dag: idag, idet han sier ved David så lang tid etter, således som før er sagt: Idag, om I hører hans røst, da forherd ikke eders hjerter."

Bare noen ord til, hør godt etter:

"For den som er kommet inn til 'Kristi' hvile, ... Kom til mig, alle I som strever og har tungt å bære ... han har og fått hvile fra sine gjerninger, like-

som Gud fra sine." - Din hvile kan ha begynt i ditt trettiende år, det førtiende år eller det femte år, hva det nå enn er, så har du fått hvile fra dine gjerninger som Gud har fra sine gjerninger, for evig. Du har ikke lenger interesse i de ting som er i verden, men verden er død for deg. - "La oss derfor gjøre oss umak for å komme inn til den hvile," - Ikke 'denne', ikke 'denne', men 'denne' - "forat ikke nogen skal falle efter samme eksempel på vantro."

Hvordan? - Ildstøtten er her. Herrens Engel er med oss. Han gjør de samme ting som Han sa at Han ville gjøre. Og folk snubler rundt og sier: "Tja, det er ikke så verst; det ser jo bra ut ... "

Bare vær forsiktig, så ikke dere faller i den samme fel-
len av vantro. Ta imot det av hele hjertet!

"For Guds ord" - Ikke kirkens læresetninger - "er levende og kraftig og skarpere enn noget tveegget sverd og trenger igjennem, inntil det kløver sjel og ånd, ledemot og marg, og dømmer hjertets tanker og råd, ... "

Hva for noe? Det er når den Hellige Ånd kan komme og si: "Du gjorde 'det'", og "Du gjorde 'det'", og "Du har en 'slik' lidelse'", og "Du må ordne 'denne' saken", og "Du må ordne 'det'".

Forstår dere det? Han dømmer hjertets tanker og råd. Så sier menneskene: "Hva er det for noe? Det er telepati; han er en sannsiger." Ser dere hva jeg mener? Det er en syndefull og utro verden som ikke kjenner Gud. For Ordet er levende og kraftig og skarpere enn noget tveegget sverd og dømmer hjertets tanker og råd. Hva er det da som kjenner hjertets tanker og råd? - Gud! Du sier kanskje: "Nåvel, Bibelen sier: Guds Ord." Guds Ord er Gud.

"I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. - Og Ordet blev kjød og tok bolig i blandt oss, ... "

Gud kjenner tankene. Gud satt med ryggen imot teltet og Sara lo. Da snudde Han seg og sa: "Hva fikk Sara til å le?"

En som åpenbarer hjertets tanker.
Jeg vil la dette synke ned litt ...

Når det så oppstår en 'slik' virksomhet (Gud åpenbarer hjertets tanker), som Gud har lovet oss i de siste dager, hva skjer da? Da kalles det telepati, tankeoverføring. Kalte de ikke Herren selv for Beelsebul? Han sa: "Har de kalt husbonden Beelsebul, hvor meget mere da hans husfolk?"

Jeg elsker dere. Dette viser at dere er interesserte nok til at dere ikke trenger noen luftavkjølt bygning for å høre Evangeliet. Dere er hungrige nok til å komme til et slikt sted som dette. Gud ville ikke ha oss til å bygge noe annet enn dette. Vi liker det slik, på denne måten; dette er ikke mer enn en liten hytte, men vi liker det slik. Gud bor ikke i blendverk. Gud bor i ydmykhet. Vi liker det på denne måten. Vi er lykkelige, og dere også, for at vi kan komme til et sted som dette for å sitte her. Det er det samme hvor varmt det er, hvor mye du svetter i den nye dressen din, eller den nye kjolen; det gjør ingenting, dere lytter til det som betyr Evig Liv, til det som er Guds Ord, (Han) som kjenner deres hjertets tanker. Ildstøtten som svedde over Israels barn, er her i kveld. Jeg kunne gi en utfordring: Det finnes intet menneske som kunne stå her under den Hellige Ånds kraft, uten at Gud ville avsløre ham og fortelle ham hans tilstand. Hva er dette? - Hva er dette?

Det er den samme Ånd som ledet Israels barn til deres hvile, og de falt p.g.a. vantro.

Pass på at dere ikke faller. Dette er den siste sjanse. Faderen, Sønnen og den Hellige Ånd. Derigjennom kommer Livet.

Rettfærdiggjørelsen - Martin Luther: da var det fremdeles et system. Så kom helliggjørelsen - John Wesley. Deretter kom Åndens Dåp: Livet.

Rettferdiggjørelsen er å tro

Helliggjørelsen er å bli rensset.

Den Hellige Ånd er å bli fylt - Livet!

Dette skjedde ikke i den lutherske tidsalderen; de hadde et system. Heller ikke gjennom den 'wesleyske' tidsalderen; de hadde også et system. Men dette er den tidsalderen da den Hellige Ånd kommer selv.

Hvis du ennå ikke har mottatt Den, hvordan kan du da tro på mirakler? Gud må være inni i deg for at du kan tro. Da handler du som Gud. Da kan du kjenne som Gud. Da tenker du som Gud. Bibelen sier at dere er amatør-guder. Jesus sa det (Joh. 10,34).

Du er en del av Gud. På samme måten som jeg er en liten Branham, så er du en liten ... hva du nå enn er, for det er dine foreldres navn du har. Det er p.g.a. dine foreldre, som du er født av, at din natur er slik som den er. Og grunnen til at dere tror på mirakler, tegn og under er at dere er sønner og døtre av Gud. Dere mottar Liv. Liv kommer som nummer tre. Da Jesus var på berget, tok Han Peter, Jakob og Johannes med - som alltid når Han gjorde noe - tre vitner. Tre er Livets tall, får dere tak i dette? Kjærlighet, glede og fred.

La oss nå skynde oss til avslutningen av kapitlet:

"og ingen skapning er usynlig for hans åsyn, men alt er nakent og bart for hans øine som vi har å gjøre med."

Broder, om det bare er en mygg som sitter på en stolpe, vil Han kjenne den. "For ingen skapning er usynlig for hans åsyn, men alt er nakent og bart for hans øine." Broder, Han vet om alt som du noen gang har gjort, og enhver tanke som du noen gang har tenkt. Slik er Han. Vi tror på Ham slik. Og når Gud kommer inn i oss og setter oss inn i Menigheten, så gir Han Menigheten gaver o.s.v., forat Han selv kan virke. Når Gud er en uendelig Gud, da helbreder Han de syke, da kan Han oppreise de døde, rense spedalske, gi de blinde sitt syn. Han kan gi syner. Han kan gjøre alt idet Han arbeider gjennom Sin Menighet, fordi det er Gud inni

dere. Slik er Menigheten. Hvordan kan den bli slik? Ved å skrive seg inn som medlem? Nei. Ved å hilse på hverandre? Nei. Vanndåpen? Nei. Hvordan får man en slik menighet? "For vi er jo alle døpt med én Ånd til å være et legeme ... " (1.Kor. 12,13). Der er det. "Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus" - Ingen jordisk, verdens fordømmelse; de kan ikke anklage dere for noe - "vi som ikke vandrer etter kjødet men etter Ånden" (Rom.8).

På denne måten kan du bedømme din kristendom. På denne måten kan du vite om du er kommet inn i Hans hvile: Verden betyr ikke noe mer for deg. Det er sikkert. Når du ser det (verden), da vandrer du bort der ifra. Du har fått noe bedre å tenke på. Der er det. "Ingen fordømmelse ... " Det er på denne måten vi kommer inn i Legemet. Da er du trygg for evig. Bibelen sier det. Se her i Hebr. 10,3: "... men ved dem kommer hvert år en minnelse om synder." (vers 12): "men han har frembåret et offer for synder ... " Priset være Hans hellige navn! (vers 14): "for med ett offer har han for alltid gjort dem fullkomne ... " Halleluja! Ikke bare til neste vekkelse, men for alltid. "Alt det gamle er forganget, se, alt er blitt nytt."

Vi vandrer i Lyset, det vidunderlige Lyset! (sangstrofe).

For omtrent fem år siden satt det en alkoholiker her, Rosella. Hun gikk full på Chicagos gater, danset og vandret i alle slags synder som hun kunne være med på. Men den Hellige Ånd, som er levende og kraftig og skarpere enn noget tveegget sverd, sa en kveld: "Kvinne, du er en alkoholiker." Halleluja! Hvis ikke det er den samme Gud som var hos Abraham og visste at Sara lo bak Hans rygg, da vet ikke jeg hva Han er. Der satt en annen kvinne i forsamlingen som den Hellige Ånd talte til: "Du er en narkoman." Hvor Han åpenbarer hjertets tanker!

Der satt store aristokratiske predikanter som har en evangelisk virksomhet over store deler av verden, med hendene i fanget, i sine kortarmede skjorter - de trod-

de at vi ikke kjente dem, som om de kunne sitte på et slikt møte uten at Gud ville åpenbare hvem de var! De satt der og prøvde å se annerledes ut. Men den Hellige Ånd visste hvem de var. Og de satt der og tenkte i sine hjerter at dette var tankelesning. De vet ikke mer om Gud enn en hottentott forstår seg på en ... (Betydning uklart). De kjenner det ved bokstaven, men ikke ved Ånden. Bokstaven slår ihjel, men Ånden gjør levende. Slik er det.

"og ingen skapning er usynlig for hans åsyn, men alt er nakent og bart for hans øine som vi har å gjøre med. Eftersom vi da har en stor yppersteprest, som er gått gjennom himlene, Jesus, Guds Sønn, så la oss holde fast ved bekjennelsen."

"Holde fast" - det betyr ikke at det er nok hvis du bare fortsetter å vidne. Hvis du ikke lever det, da holder du heller ikke fast. Da lever du i hykleri. Da er det bedre at du sier ganske enkelt at du er en synd. Du må ikke bekjenne deg som en kristen og så leve noe annet, for da er du den største snublestenen verden noen gang har hatt. Hvis du er en synd, bekjenn det da, gå videre og få din sak oppgjort med Gud. Hvis du er en kristen, hold da fast på din bekjennelse og bli i det.

Legg merke til dette her; jeg ønsker å ta dette med før vi går:

"For vi har ikke en yppersteprest som ikke kan ha medynk med våre skrøpeligheter, men en sådan som er blitt prøvd i alt i likhet med oss, dog uten synd. La oss derfor trede frem med frimodighet for nådens trone, forat vi kan få miskunn og finne nåde til hjelp i rette tid."

Priset være Herrens navn! Lytt, baptist, presbyterianer, lutheraner! Dere kommer til å spørre meg om dette: "Abraham trodde Gud og det ble regnet ham til rettferdighet." Jeg vet at det er alltid dit dere kommer hen. Som er riktig. Hva mer kan et menneske gjøre enn

å tro på Gud? Det er riktig; det er alt han kan gjøre. Men når Gud anerkjenner denne troen, da gir Han deg den Hellige Ånd.

- Hva skal jeg da gjøre, broder Branham, skal jeg rope Halleluja?

- Ikke nødvendigvis.

- Skal jeg tale i tunger?

Ikke akkurat det heller. Du kan både tale i tunger og rope halleluja og fremdeles leve som en hedning, fremdeles være begjærlig etter kvinner, fremdeles røyke og drikke. Jeg har sett folk tale i tunger og etterpå gjøre en handel som var av det dårligste og skitneste jeg noen gang hadde sett. Jeg har sett dem rope og gråte krokodilletårer og de kunne stjele alt de kunne få tak i. Jeg har sett dem gå ut, og snu seg etter enhver jente som går på gaten. Det er i alle fall et godt tegn på at du ikke har fått Den (Hellige Ånd). Men, broder, når du er gått over fra døden til Livet; da er alle disse ting døde for deg og du er en ny skapning i Jesus Kristus. Hvis du ser noe som er galt, da ber du: "Herre, vær nådig." Hvis du ser noe som forstyrrer, da vil du prøve å gå til vedkommende og få tingene rett og stagge uroen med en gang, istedenfor å gå rundt og sladre og prøve å gjøre det enda verre. Det er Guds Ånd i deg. Hvis du gjør en feil - som du nok ikke kan unngå - da vil du rette på det med en gang. "La ikke solen gå ned over din vrede." Det er på denne måten du kan vite om du er gått over fra døden til Livet. Du har fått kjærlighet, fred, glede, langmodighet, godhet, mildhet, tålmodighet. Vi har en Yppersteprest i Himmelen som står rede til å gå i forbønn for oss på vår bekjennelse. Hvordan det? Det er Jesus, som vendte tilbake til Logos - Ildstøtten som ledet Israels barn - som sitter ved den store Kilden, Lysets regnbue som stråler ut de syv fullkomne ånder, en fullkommen, kjærlighets Ånd.

Legg merke til dette: Det første er en fullkommen kjærlighet, det er Guds kjærlighet, ren og uforfalsket. Dernest kommer noe som kalles for 'phileo'-kjærlighet, d.v.s. den kjærlighet du har for din hustru og dine

barn. Deretter kommer det som kalles vellystig kjærlighet; deretter kommer ugudelig kjærlighet, og så går det videre nedover til det er bare smussighet. Det blir verre og verre. Men alt som har en begynnelse, har en ende, alt dette vil bli tatt helt vekk og det vil ikke være noe mer igjen som minner om det, og en dag vil alt være fullkomment igjen. Du kan ikke stoppe halvveis hernede og så komme opp 'her', men du må gå hele veien og ved tro stole på og hvile helt i frelsen som Jesus Kristus gir deg. Så fins det en oppriktighets Ånd, som kommer fra Gud. Det er Kilden, Guds Kilde, som er oppriktighet.

Dernest kommer da mannen som vil gjøre en god gjerning for sin nabo. Den følgende er 'han som du må passe deg for'. Den neste er en tjuv; så kommer en som er en morder. Ser dere hvordan det forderves mer og mer? Men alle disse ting taler om noe som er ekte. Det er det jeg sier: For hver gang du ser en person som ...

Der går f.eks. et ektepar på gaten, som elsker hverandre, kanskje er de åtti år gamle. Dette bare taler om at det fins et ungt par i Himmelen som vil tre istedet for dem. "For vi vet at om vår jordiske hus nedbrytes, så har vi en bygning av Gud, et hus som ikke er gjort med hender, evig i himlene."

Hvis du ser en mann som jukser, stjeler og lyver, husk bare: hans del venter ham i helvete, stedet hvor han vil bli pint i Guds og de hellige Englers nærvær med ild og svovel. Der kommer han til å bli pint. Ikke for evig, han kan ikke bli pint til evig tid. (Her kom profeten tilbake til de to forskjellige benevnelse-ne som finnes i den engelske bibeloversettelsen angående begrepet 'evig'. Det henvises til talen "Gud Beviser Sitt Ord".)

... og evighet har hverken begynnelse eller ende. Da Jonas var i hvalens buk, sa han: "For ever" (eng. bibelovers.) som betyr: et bestemt tidsrom.

Se her: Det fins én form for evig liv, og det er Gud. Hvis du skulle bli pint til evig tid, og aldri kunne dø, da ville du ha fått evig liv. Men du kan ikke bli pinet for evig. Du kan muligens bli pinet i hundre mil-

lioner år i Guds og de hellige Englers nærvær, med ild og svovel, jeg vet ikke hvor lenge Han sier at det varer. Men det vil til slutt komme til en ende, fordi det hadde en begynnelse, og alene Gud har Evig Liv. "Den som hører mitt Ord og tror ham som har sendt mig, han har evig liv." Dette har ikke noe med livet her nede å gjøre, men det som er 'der oppe', Evig Liv - Zoe (gresk) - Guds eget Liv kommer ned og bor i mennesket, som da er evig og aldri kan dø. Det sier Ordet.

Tenk bare på det: Fins det to 'evig liv'? Du kan ikke svare på det, vel? Det fins ett Evig Liv, og det er Guds Liv. Denne andre form for liv, det samme hvordan det er, har en ende. Og alt som har en begynnelse, har en ende. Men noe som ikke har noen begynnelse, har ingen ende. Og Gud sa at Han ville gi oss Evig Liv - 'uten begynnele'. Ve ble ganske enkelt en del av Ham. Og i virkelighet så er Livet som er i oss ikke brakt her gjennom menneskenaturen. Naturen gir oss en ånd, men denne ånd døde og så fikk vi Guds Ånd. Æret være Gud.

Var Gud lik et menneske? Jovisst. "La oss skape mennesket i vårt billede." Hvordan var Gud? - Et legeme. Og mennesket var skapt i Hans lignelse og ble satt over Edens Have, men det var intet menneske til å dyrke jorden, ved hjelp av sansene. Så skapte Gud mennesket utav jordens støv, som i dyrelivet, og dette menneske dyrket jorden. Og dette menneske falt i overtredelse. Og Gud, 'Theophany', kom ned og ble kjøtt og bodde iblant oss, for å gjenløse mennesket.

Der er ingenting som du kan gjøre selv. Du er en synders fra begynnelsen av. Du var født i misgjerning; du er unnfanget i synd, du kom inn i verden som en løgner. Du ble født inn i denne verden p.g.a. din fars og mors seksuelle begjær, og helvetet er ditt bestemmelsessted. Det er det samme hva du gjør - kanskje lyver du aldri, ikke stjeler du heller, og alle budene holder du etc., allikevel går du til helvete. Men den eneste måten du noen gang igjen kan leve på, er å motta den Hellige Ånd, Guds Evige Liv.

Hva var det som gjorde deg til det du er her? I begyn-

nelsen, da den Hellige Ånd svedde over jorden, var det ikke annet enn vulkanisk utfall, og da kom det opp en liten påskelilje. Gud sa: "Det ser bra ut", og så fortsatte Han. Blomster kom opp, gress kom fram. Trær kom fram, fugler fløy opp av støvet, dyrene kom fram, et menneske kom fram. Hvordan gikk det for seg? Ved at den Hellige Ånd svedde (profeten sa: 'ruget') over jorden ble de forskjellige grunnstoffer brakt sammen: kalsium, potaske etc, og dette dannet blomstene, dyrene - og det dannet deg.

Nå har du fritt valg. Guds Ånd taler til deg og sier: "Hør Min røst; forherd ikke ditt hjerte som ved forbitrelsen." Han kommer ned her og forkynner Ordet. "Evangeliet som var forkynt dem ... ", det trodde de ikke på, og det gagnet dem derfor ikke. De hørte det nok, men de trodde ikke. Gud kom ned og viste dem Ildstøtten og lot dem få se tegn og under ved hans profet; Han var med dem. Men de trodde ikke. De likte nok å se miraklene, de likte nok å høre profeten, men når det kom til stykket, så trodde de ikke allikevel. Deres liv beviste at de ikke gjorde det.

Så sa Han: "Nå må ikke dere falle etter det samme eksempel på vantro!" For Gud har vist seg igjen i disse dager, til Hedningemenigheten, med de samme under, de samme tegn, den samme Ildstøtten, (det er blitt) stadfestet, bevist. La oss ikke forherde våre hjerter og falle i vantroens fristelser (som jødene) der borte, så vi kommer til å gå i forråtnelse på jorden, og det vil da være det hele. Når den Hellige Ånd banker på ditt hjerte, da: "Efter så lang en tid, når du hører Min røst, forherd da ikke ditt hjerte." Han sier: "Mitt barn, dette er sannheten."

Se ikke på budbæreren, men lytt til Budskapet og tro det. "Forherd ikke eders hjerter som ved forbitrelsen." Når du hører Hans røst, forherd da ikke ditt hjerte, men si: "Ja, Herre, jeg tror." Da går du inn til Livet; den Hellige Ånd tar bolig i deg. Din gamle

ånd dør bort, den som får deg til å ha uren lyst, hat, ondskap, uvennskap. Alle disse ting vil dø bort. Da blir du fylt med kjærlighet, glede og fred, og da hviler du! Det samme hvordan vinden blåser, alt er i orden.

Mitt anker holder innenfor forhenget,
Gjennom enhver storm og kuling,
Jeg står på Kristus, den faste klippen,
Alle andre grunner er sand som synker bort.

Dette skrev Eddy Pruitt i den velkjente sangen. Alle andre grunner, d.v.s. alle denominasjoner, alle doktriner, og trosbekjennelser vil forsvinne. Bare Kristus!

- Men jeg kjenner min Bibel.

At du kjenner Bibelen betyr ikke at du har Livet.

- Jeg kjenner min katekisme.

Du har ikke Livet ved å kjenne din katekisme.

- Men jeg er en kristen.

Du har ikke Livet bare på grunn av at du bekjenner at du er en kristen.

Du har Livet når du kjenner Ham. Ved å kjenne Ham har du Livet. Da går du inn i Hans hvile, og du hviler fra dine gjerninger som Gud hvilte fra Sine. Da er du en av Guds sønner; du har del i Gud. Og når den Hellige Ånd kurrer (Joh. 1,32) til deg, da kurrer du tilbake og sier: "Ja, Herre." Men når Han kurrer: "Kom til mig alle I som strever og har tungt å bære og jeg vil gi eder hvile", og du da sier: "Jeg er ung ennå, og jeg skal ... ", eller: "Men min pastor sier ... ", eller: "Jeg behøver vel ikke å gjøre noe annet enn ... ", da kan du aldri finne hvile. Men når du sier: "Ja, Herre, jeg hører Din røst; jeg vil ikke forherde mitt hjerte. Jeg bryr meg ikke om noe annet, Herre, det er Ditt Ord og jeg tror det; ta imot meg, Jesus" ...

Just som jeg er - ei med et strå
Av egen grunn å bygge på,
Jeg uforskyldt må nåde få,
Og kommer o, Guds Lam, til Deg.

Legg dine hender på Hans døende hode og si: "Herre, jeg er en syndner, og Du kalte på meg."

"Alle de som Faderen har gitt Meg vil komme til Meg, ... og Jeg vil reise ham opp på den siste dag."

"Ja, Herre, jeg kommer. Jeg forherder ikke mitt hjerte slik som de gjorde ved forbitrelsen. Jeg tror i sannhet."

Hva gjør Han da? Da gir Han deg Sitt liv, Evig Liv. Når Gud kunne få oss opp av jordens støv - som vi jo kommer fra, alt det du ser kommer fra jordens støv - og når Gud kunne få meg slik som jeg er i dag, uten at jeg har noe valg, men bare fordi Han ønsket å gi meg anledning til å skue opp til Golgata og ta min bestemmelse og ta imot Ham ved tro, hvor mye mer vil Han ikke reise meg opp? Når Han dannet meg til det jeg er, uten noe valg, og jeg så gjorde valget og tok imot Ham, for Han svor ved Seg selv at Han ville reise meg opp på den siste dag, da kan jeg hvile i trygghet; jeg har hvile. Ikke fordi jeg tilber på søndag, ikke fordi jeg tilber på sabbaten; det har ingenting med saken å gjøre. Jeg tilber fordi jeg er gått inn til Hans hvile - fred, hvile, kjærlighet, glede. La stormen rase, mitt anker holder.

Har du fått denne erfaringen, du min venn som sitter her i denne varmen? Du kom ikke hit bare for å høre meg. Nei, du kom hit for å høre Ordet. Hør, min venn: Hvis du ikke har fått denne hvilen, da kan du finne den i dette øyeblikk. Du behøver ikke å komme fram her, bare sitt hvor du er. Vær oppriktig og si: Kristus, bare tal til mitt hjerte, jeg kjenner at det er varmt, jeg er svett helt igjennom, jeg føler meg ekkel. Men sannelig, Herre, jeg kan kanskje svette verre enn dette før morgendagen, i pine. Når legen kan ryste på hodet og si: "Det er et hjerteanfall; han er ferdig."

Hva da? Når den store Boken blir åpnet, hva da? Har du hørt denne sangen: "Hva da"? Når disse som har forkastet Budskapet, vil bli bedt om å oppgi grunnen til det, hva da? Tenk på det nå, tenk godt etter:

Når den som forkaster dette Budskap i kveld,
Vil bli bedt om å oppgi grunnen, hva da?
Når den store Boken blir åpnet, hva da?

- Himmelske Fader, alt er i Dine hender. Her ligger den virkelige Sabbaten framfor folket. Guds Engel har i de siste få år blåst i basunen, rundt om i verden. Kritikkere og alt mulig har prøvd å fordømme det, men for hver gang har Du selv gitt bevis for at Du er Gud. Den vitenskapelige verden, den kirkelige verden ... Er de blinde, Herre? Kanskje det fins noen her inne i kveld som ønsker å motta sitt syn for å kunne vandre videre, og ikke friste Gud som på fristelsesdagen i ørkenen. Så de ikke prøver å friste Ham ved 'å være et bra menneske på søndag' eller ved å holde en bestemt dag for sabbat, å holde seg til en trosbekjennelse, eller å høre til en bestemt kirke. Men som ønsker å komme ut og bli omskåret på hjertet og ta imot den Hellige Ånd, og som ønsker å eie Ham. Ved tro prøver de nå å motta Ham i sine hjerter. De prøver å finne nåde hos Deg, Herre.

De kan godt ha talt i tunger; de kan ha jublet høyt. Men de er fremdeles snarsinte, de har fremdeles det samme hatet, de går fremdeles og sladrer og snakker om andre og gjør ting de ikke burde gjøre. De ønsker det ikke slik, Herre. Hva, når den store Boken skal bli åpnet? Du sa at slike ikke kan komme inn i Guds Rike (Gal. 5,21). "Derfor skal I være fullkomne, likesom eders himmelske Fader er fullkommen" (Matt. 5,48). Det må ikke mangle noe. Stoler de helt og holdent på den Korsfestede i kveld? Hvis ikke, må de da akkurat nå kunne være i stand til å si dette ene 'Ja' som har betydning for Evigheten, Herre.

Si: "Herre" - uten stemningsfulle følelser! - "jeg bare føler noe nede i hjertet som sier meg at jeg kan gjøre det nå i dette øyeblikket ved Din nåde og jeg mottar Deg nå som min personlige Frelser. Jeg vil avstå fra de verdslige ting og ønsker å gå inn til Din hvile, og jeg tror at det skjer nå. Jeg tror at den Hellige Ånd bringer meg nå til dette sted."

Mens hvert hode er bøyet: er det noen som føler det slik akkurat nå? Løft da opp din hånd: "Den Hellige Ånd bringer meg nå til et sted hvor jeg ikke vil sladre

mer." ... Gud velsigne deg. "Jeg vil ikke gjøre disse ting; mitt dårlige humør og heftige sinn er nå borte, jeg kan fra nå av leve i fred, glede og langmodighet. Jeg tror at Gud taler til meg i dette øyeblikket, at jeg kan gjøre det fra nå av, ved Hans nåde." Vil du løfte opp din hånd? Gud velsigne deg, og deg, unge dame; er det noen flere (som vil si) "Nå tror jeg"?

Frist ikke Ham som på fristelsesdagen. Bare ikke tenk: "Vi går til kirken på søndag", eller: "Vi holder sabbaten". Paulus sa: "I tar vare på dager og måneder ... Jeg frykter for eder ..."

Loven er en skygge av de gode ting som kommer og ikke selve avbildingen av det. Loven kan aldri gjøre en tilbeder fullkommen. Men Kristus gjør deg fullkommen for Guds åsyn. Han tar din synd bort fra deg, Han tar fordømmelsen bort fra deg og gir deg Sin kjærlighet og glede. Vil du gå inn i Hvilen nå? Er det noen flere som vil løfte opp en hånd og si: "Jeg har ikke hatt det slik" - Gud velsigne deg, unge dame til venstre for meg. Gud velsigne deg, den mannen som sitter til høyre for meg.

Tenk på dette nå: Å gå inn til Hans hvile. Be: "Slik som jeg er, Herre, uten et eneste forsvar, - det fins intet godt i meg. Jeg kan ikke bringe Deg noen offer, men bare mitt utslitte, syndefulle liv. Vil Du ta imot meg, rense meg, løse meg ut? Nå har jeg lovet det, derfor vil jeg tro. O, Guds Lam, jeg kommer! Jeg kommer nå idet jeg tror at jeg er gått over fra døden til Livet. For, akkurat her hvor jeg sitter, har jeg mottatt Deg som min Frelser og jeg føler fred i mitt hjerte."

Fem stykker har løftet opp en hånd. Vil endanå en som føler det på samme måten, løfte opp hånden? Hvis du ikke er en kristen, ta da imot Ham nå. Hvis du bekjenner at du er en kristen og allikevel ikke har vært det på den rette måten, da er du fremdeles en synder, det samme hva du har gjort, eller hvor mye du prøver å greie det selv. Det du selv gjør, blir ikke mottatt. Det er hva Han har gjort. Din egen rettferdighet blir ikke mottatt. Hvis du slutter å røyke og sier: "Det er

bedre at jeg slutter å røyke, for jeg er en bekjennende kristen" - da aksepterer Gud ikke det. Hvis du slutter av deg selv å se med begjær etter kvinner, når du gjør det av deg selv, da aksepterer Gud ikke det. Fordi det er noe som du (selv) gjør, det er gjerninger.

Men det er nåde som frelser deg. Har Gud tatt det hele ut av deg?

Det er noe annet. Du sier kanskje: "Jeg sluttet meg til en menighet, og da måtte jeg slutte med disse ting." Gud mottok ikke det. Du kan ikke bringe noen offer. Han godtar bare det som Kristus gir. Han gir deg Evig Liv, og Han tar 'disse' ting fra deg. Vil du motta det?

Ute på det stormende, ville hav,

Kom, og forankre din sjel i hvilens havn,

Og si: Min Elskede er min ... Budskapet er over nå, bare tilbed Ham:

Jeg skal ikke mer seile over de opprørte hav,

Selv om uvær kan feie over de stormende dybder,

Så er jeg for alltid trygg i Jesus. Bare slipp deg selv løs, lukk dine øyne, kan du kjenne denne gode Ånden? Dette er tilbedelse, Budskapet er over nå.

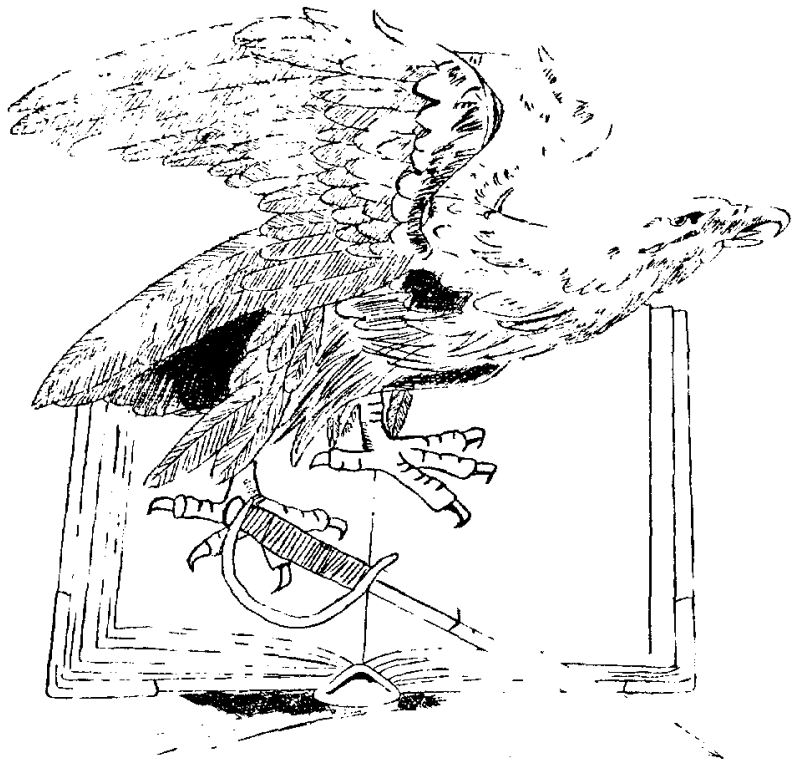
La lyset fra fyrtårnet skinne på meg, o, Herre,

Lys på meg nå. Hvor mange har det godt nå? Løft opp din hånd ... Denne gode, ydmyke ånden. Det er det som gjør det.

Å være lik Jesus, på jorden lengter jeg å bli lik Ham, Gjennom hele livets reise fra jorden til herligheten, Vil jeg bare be om å bli lik Ham ...

Bare tilbe Ham nå ...

===== 0 =====

BREVET TIL HEBREERNE

Kapittel 4